

ਵਿਜੇਂਦਰ ਜੈਨ ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਮਹੇਸ਼ ਗਰੋਵਰ, ਜੇ.

ਮਹੇਸ਼ ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਐਸਟੀ ਏਟ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ

ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ- ਜਵਾਬਦਾਰ

2006 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 17321

16 ਜੁਲਾਈ, 2007

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾਮ 14 ਅਤੇ 226—ਐਚਐਸਆਈਡੀਸੀ ਨੇ ਜਾਪਾਨੀ ਹੋਸਟਲ-ਕਮ-ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਕੰਪਲੈਕਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਠੇਕਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸੀਲਬੰਦ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਬੋਲੀਕਾਰ ਵਜੋਂ ਉਭਰਿਆ — ਐਚਐਸਆਈਡੀਸੀ ਨੇ ਨਵੀਂ ਬੋਲੀ ਬੁਲਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੰਪਲੈਕਸ ਨੂੰ ਜਪਾਨੀ ਮੂਲ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ — ਕਾਫੀ, ਸਲਾਘਾਯੋਗ ਅਤੇ ਟਿਕਾਊ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ- ਐਚਐਸਆਈਡੀਸੀ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਨਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਕਿ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ- ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਨਵੀਆਂ ਯੋਗਤਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਾਜ਼-ਸਾਮਾਨਾਂ ਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੱਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨੁਸਖਾ ਕੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੋਲ ਨਾ ਤਾਂ ਮੁਹਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਬਦਨੀਤੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਗਿਆਤ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

(ਪਰਾ 24)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਉੱਚ ਤਾਕਤੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ, ਸਲਾਘਾਯੋਗ ਅਤੇ ਟਿਕਾਊ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਪਹੁਦਰਾਪਣ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਜੋ ਨਿਵੇਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਲੁਭਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ। ਇਹ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਪਾਰੀਕਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਹੈ ਕਿ ਜਾਪਾਨੀ ਕੰਪਨੀਆਂ

ਅਤੇ ਜਾਪਾਨੀ ਮੂਲ ਦੀਆਂ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਤੋਂ ਬੋਲੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਜਪਾਨੀ ਮੂਲ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸ਼ੇਅਰ ਹੋਲਡਿੰਗ ਵਾਲੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਰਥਿਕਤਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵੀਕਰਨ ਦੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ, ਨਿਵੇਸ਼ਕ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਿਆਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰਹਿਣ-ਸਹਿਣ ਅਤੇ ਰਹਿਣ-ਸਹਿਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਟੈਂਡਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿਚਲੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ, ਮਨਮਾਨੀ, ਦਮਨਕਾਰੀ ਜਾਂ ਤਰਕਹੀਣ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(ਪਾਰਾ 27 ਅਤੇ 28)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਵਕੀਲ ਰਾਧਿਕਾ ਸੂਰੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਲ.ਐਮ. ਸੂਰੀ ਨੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ।

ਏ.ਕੇ.ਚੋਪੜਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਕਮਲ ਸਹਿਗਲ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ।

ਵਿਜੇਂਦਰ ਜੈਨ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 9 ਅਕਤੂਬਰ, 2006 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟਿਸ (ਅਕੈਕਸਰ P1) 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੁੜਗਾਓਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿਕਾਸ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ "ਜਾਪਾਨੀ ਹੋਸਟਲ-ਕਮ-ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਕੰਪਲੈਕਸ" ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਣ ਲਈ ਸੀਲਬੰਦ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨੈਸ਼ਨਲ ਹਾਈਵੇਅ ਨੰ. 8, ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ 'ਤੇ ਵੀ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਰਿਣਾਮੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਭੇਦਭਾਵਪੂਰਨ ਹਨ। "ਜਾਪਾਨੀ ਹੋਸਟਲ-ਕਮ-ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ" ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੱਕ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਹ ਰੁਪਏ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਬੋਲੀਕਾਰ ਸਨ। 25 ਜੂਨ, 2005 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ 4.88 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਬੋਲੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ. 2.88 ਕਰੋੜ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਧੇਰੇ ਉੱਘੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੋਗ ਸਨ।

(2) ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਝੰਕਾਰ ਬੈਂਕ੍ਰੈਟਸ' ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਦੋ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਚੌੜੇ ਅਤੇ ਵੰਨ-ਸੁਵੰਨੇ ਹਨ। ਪਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਤਜਰਬਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਆਈਏਐਸ ਅਤੇ ਆਈਐਫਐਸ ਅਫਸਰਾਂ, ਕੁਲੀਨ

ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਉੱਦਮਾਂ ਲਈ ਵੱਕਾਰੀ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਸਰਕਾਰੀ ਹੋਸਟਲਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

(4) 25 ਜੂਨ, 2005 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇਕਨਾਮਿਕਸ ਟਾਈਮਜ਼, ਦਿੱਲੀ (ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਖਬਾਰ ਐਡੀਸ਼ਨ) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੁੜਗਾਓਂ ਵਿਖੇ "ਜਾਪਾਨੀ ਹੋਸਟਲ-ਕਮ-ਰੈਸਟੋ ਰੈਂਟ ਕੰਪਲੈਕਸ" ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਠੇਕਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸੀਲਬੰਦ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਕਤ ਕੰਪਲੈਕਸ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ @5% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਨਵਿਆਉਣਯੋਗ 15 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਫਲ ਬੋਲੀਕਾਰ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸੂਟ, ਕਮਰੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਅਤੇ ਬੀ.ਏ. r, ਰਿਸੈਪਸ਼ਨ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹੂਲਤਾਂ, ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ। ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ/ਏਜੰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਪਾਨੀ ਭੋਜਨ, ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਆਦਿ ਲਈ ਹੋਟਲ/ਹੋਸਟਲ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗ ਸਮਝਦਿਆਂ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਬੋਲੀ 25 ਜੁਲਾਈ, 2005 ਨੂੰ ਮੁਕਾਬਲੇਬਾਜ਼ਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤ ਹੋਟਲਜ਼, ਮਾਰੂਤੀ ਉਦਯੋਗ ਲਿਮਟਿਡ ਆਦਿ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹੀ ਗਈ ਸੀ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। 4.88 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਬੋਲੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲੀਕਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਉਭਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਬੋਲੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਭਰੀ। 2.88 ਕਰੋੜ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ। ਬੋਲੀ ਖੋਲ੍ਹਣ ਸਮੇਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਉਮੀਦ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲੀਕਾਰ ਹੈ।

(7) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੋਲੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਾਲੋ-ਅਪ ਕਾਰਵਾਈ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਟੱਲ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠੇਕਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(8) ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਕਾਰਨ 2005 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਆਰ ਨੰਬਰ 17461 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੀਜ਼ ਡੀਡ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਆਧਾਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਬੋਲੀਕਾਰ ਵਜੋਂ ਉਭਰੇ ਸਨ।

(9) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ; 12 ਸਤੰਬਰ, 2006 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮਤੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਗੁੜਗਾਓਂ

ਵਿਖੇ "ਜਾਪਾਨੀ ਹੋਸਟਲ-ਕਮ-ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ" ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸੱਦੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਪਾਨੀ ਮੂਲ ਦੀ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਣ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੋਲੀ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਨਵੀਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ, ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 9 ਅਕਤੂਬਰ, 2006 ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਟੈਂਡਰ ਬੁਲਾਏ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ:-

- (a) ਜੋ ਜਪਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਾਂ ਜੋ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਪਰ ਜਨਾਪੀ ਮੂਲ ਦੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਤੋਂ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ;
- (b) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਕੀਮਤ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਰੁਪਏ ਹੈ। ਪਿਛਲੀ ਆਡਿਟ ਕੀਤੀ ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਅਨੁਸਾਰ 100.00 ਕਰੋੜ।

(10) ਭਾਗ ਲੈਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵੀ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ:-

- “(1) ਕੰਪਲੈਕਸ ਨੂੰ 10 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਸਾਲਾਨਾ 8% ਦਾ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਮਝੌਤਾ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਕਾਰਜਕਾਲ, ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ 10 ਵੇਂ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਵਿਆਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।
- (11) ਸਫਲ ਬੋਲੀਕਾਰ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਸੂਟ/7 ਕਮਰੇ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ, ਬਾਰ ਰਿਸੈਪਸ਼ਨ ਏਰੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਦਿਨ-ਪ੍ਰਤੀ-ਦਿਨ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਫਲ ਬੋਲੀਕਾਰ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ।
 - (111) ਹੋਸਟਲ/ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਫਰਨੀਚਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਾਧਾ, ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।
 - (112) ਹੋਸਟਲ ਕੰਪਲੈਕਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਸਾਲ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਗਮ ਕੋਲ ਅਗਾਊਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਰ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਲਈ ਕਿਰਾਇਆ ਇੱਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਰਕਮ ਕਿਰਾਇਆ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।
 - (113) ਹੋਸਟਲ ਕੰਪਲੈਕਸ ਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਹਰਿਆਣਾ ਵਿੱਚ

MAHESH KAPOOR AND ANOTHER v. HARYANA STATE 5
INDUSTRIAL DEVELOPMENT CORPORATION LTD.
(Vijender Jain. Ch Iief Justice)

ਸਥਾਪਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਨਿਵੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਜਪਾਨੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਦੀ ਸਹੂਲਤ/ਸੇਵਾਵਾਂ ਸਿਰਫ ਜਾਪਾਨੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ/ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

(11) ਬੋਲੀ 27 ਅਕਤੂਬਰ, 2006 ਤੱਕ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(12) ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਡਬਲਯੂ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(13) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:-

(1) ਕਿ ਜਾਪਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਪਾਨੀ ਮੂਲ ਦੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਤੋਂ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਦੁਕਵੇਂ ਬੋਲੀਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦਾ ਉਸ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ "ਜਾਪਾਨੀ" ਨੂੰ ਚਲਾਉਣਾ ਹੋਸਟਲ-ਕਮ-ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਕੰਪਲੈਕਸ" ਗੁੜਗਾਓਂ ਵਿਖੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਯੋਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਕਤ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਪਾਨੀ ਮੂਲ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਉੱਦਮ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮੁਹਾਰਤ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼.

(2) ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਬੋਲੀਕਾਰ ਵਜੋਂ ਉਭਰੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ ਉਮੀਦ ਰੱਖਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਮੁੱਚੀ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹਨ।

(14) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ ਬਨਾਮ ਦਿਨੇਸ਼ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, (1) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

"ਜਿੱਥੇ GE ਗਵਰਨਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਪੇਅਰ ਪਾਰਟਸ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਰੇਲਵੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਟੈਂਡਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਟੈਂਡਰ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਗਵਰਨਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੂਝ, ਜਟਿਲਤਾ ਅਤੇ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਲੈ ਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਪਲਾਇਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਗਵਰਨਰਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਪੇਅਰਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਿਛਲੇ 17 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਡਿਵੀਜ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਸਪੇਅਰ ਪਾਰਟਸ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਡੀ > ਸੀਜ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਲਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ। 14, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਰੇਲਵੇ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਗਵਰਨਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਪੇਅਰਾਂ ਲਈ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਸੂਝ, ਜਟਿਲਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ GE-ਗਵਰਨਰਾਂ ਨੂੰ ਸਪੇਅਰ ਪਾਰਟਸ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਗਵਰਨਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਿਸ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਕੰਮ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਵੀ GE ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। -ਸਰਕਾਰ.

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰੇਲਵੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਕਤ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਟੈਂਡਰ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜੋ ਕਿ ਆਰਟ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਘੋਰ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। 14।"

(15) ਪੇਸ਼ੀ ਭੁਗਤਣ ਵਾਲੇ ਰੈਸਪੌਂਡੈਂਟ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ 17 ਅਗਸਤ, 2006 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ "ਜਾਪਾਨੀ ਹੋਸਟਲ-ਕਮ. -ਰੇਸਟੋਰੈਂਟ ਕੰਪਲੈਕਸ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਪਾਨੀ ਮੂਲ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਜੋ ਹਰਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਪਾਰਕ

MAHESH KAPOOR AND ANOTHER v. HARYANA STATE 7
INDUSTRIAL DEVELOPMENT CORPORATION LTD.
(Vijender Jain. Ch Iief Justice)

ਉੱਦਮ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਾਪਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੰਪਨੀਆਂ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੰਪਨੀਆਂ ਤੱਕ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਪਰ ਜਪਾਨੀ ਮੂਲ ਦੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਤੋਂ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਵਸਤੂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੇ ਅਪਾਨੀ ਮੂਲ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਕੰਪਨੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਜਾਪਾਨੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਾ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਹਰਿਆਣਾ, ਉਦਯੋਗ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ, ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਨਿਗਮ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਉਦਯੋਗ, ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਨਗਰ ਯੋਜਨਾਕਾਰ, ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹੇਠ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗਠਿਤ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਲੇਖਾ, ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਨਿਗਮ

(16) ਗੁੜਗਾਓਂ ਵਿਖੇ "ਜਾਪਾਨੀ ਹੋਸਟਲ-ਕਮ-ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਕੰਪਲੈਕਸ" 3.82 ਏਕੜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬਣਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਕੇਂਦਰ, ਕਾਨਫਰੰਸ ਹਾਲ, ਬੈਂਕਐਟ ਹਾਲ, ਸਵੀਮਿੰਗ ਪੂਲ, ਜਿਮ ਬਾਰ, 40 ਸਿੰਗਲ ਕਿੱਤਾ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਕਮਰਾ ਅਤੇ 15 ਡਬਲ ਆਕੂਪੈਂਸੀ ਸੂਟ। ਬਾਹਰਲੇ ਲੋਕ ਸਿਰਫ ਜਾਪਾਨੀ ਭੋਜਨ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਾਜਿਕ ਸਮਾਗਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਾਹਰੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਸਿਰਫ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਪਾਰੀਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੋਸਟਲ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਪਾਨੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।

(17) ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਟਾਟਾ ਸੈਲੂਲਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (2) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਸੀਮਤ ਸੀ।

(18) ਅਸੀਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਮਿੰਟਾਂ ਦੀ ਵੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(19) ਟਾਟਾ ਸੈਲੂਲਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ 3-ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਰੱਖੇ:-

“(1) ਆਧੁਨਿਕ ਰੁਝਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਜਮ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। _____।

ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲ ਝੌਂਪੜੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ।

- (2) ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਦਰੁਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੁਹਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈ ਲਵੇਗੀ, ਲੋੜੀਂਦੀ ਮੁਹਾਰਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਖੁਦ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।
 - (3) ਟੈਂਡਰ ਲਈ ਸੱਦੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਪੜਤਾਲ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਟੈਂਡਰ ਦਾ ਸੱਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਟੈਂਡਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਈ ਪੱਧਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗੱਲਬਾਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਕਸਰ ਨਹੀਂ, ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗੁਣਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
 - (4) ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਬਾਡੀ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ ਵੇਡਨੇਸਬੁਈ ਸਿਧਾਂਤ (ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਇਸ ਦੇ ਹੋਰ ਤੱਥਾਂ ਸਮੇਤ) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਪਰਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਪੱਖਪਾਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜਾਂ ਮਾਲਾਫੁਲਕਸ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
 - (5) ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਬੋਝ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਧੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਬਨੇ ਖਰਚੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।
- (20) ਸੋਮ ਵਿੱਚ ਮੋਨਾਰਕ ਇਨਫਰਾਸਟਰਕਚਰ (ਪੀ) ਆਈ ਲਿਮਿਟੇਡ ।

“ਟੈਂਡਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟੈਂਡਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਟੈਂਡਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜੱਜ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਟੈਂਡਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਟੈਂਡਰ ਦੇ ਸੌਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਸਨ। ”

MAHESH KAPOOR AND ANOTHER v. HARYANA STATE 9
INDUSTRIAL DEVELOPMENT CORPORATION LTD.
(Vijender Jain. Ch I ief Justice)

(21) ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਆਫ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ Educomp Datamatics Ltd. & Ors. (4), ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

“ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟੈਂਡਰ ਲਈ ਸੱਦੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਪੜਤਾਲ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਿ ਟੈਂਡਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੈਅ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੱਥ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਵਜੋਂ ਇਸਦੇ ਜੋੜਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਖੇਡ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ p I ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨਗੀਆਂ ਜੇਕਰ ਇਹ ਆਪਹੁਦਰੇ, ਪੱਖਪਾਤੀ, ਬਦਨਾਮੀ ਜਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਹਾਰਿਕ ਸਮਾਯੋਜਨਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਖਾਸ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਟੈਂਡਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਟੈਂਡਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਪੱਖ, ਸਮਝਦਾਰੀ ਜਾਂ ਤਰਕਪੂਰਨ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਤਾਂ ਹੀ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੇਕਰ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਆਪਹੁਦਰਾ, ਪੱਖਪਾਤੀ ਜਾਂ ਖ਼ਰਾਬ ਹੋਵੇ।”

(22) ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਮੈਸਰਜ਼ ਮਾਸਟਰ ਮਰੀਨ ਸਰਵਿਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮੈਟਕਾਫ ਐਂਡ ਹੋਜਕਿਨਸਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ ਅਤੇ ਐਨਆਰ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। (5)।

(23) ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਆਈਆਈਡੀ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

(24) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਨਵੀਂ ਯੋਗਤਾ ਸ਼ਰਤ 1 ਐੱਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਓਂ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਾਜ਼-ਸਾਮਾਨਾਂ ਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੱਸੋ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨੁਸਖਾ ਕੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਨਾ ਤਾਂ ਮੁਹਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਬਦਨੀਤੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਗਿਆਤ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

(25) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਗਠਜੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਵੇਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਸਹੂਲਤ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਦੋਵਾਂ ਨਿਵੇਸ਼ਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ/ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਟੈਂਡਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ/ਕੰਪਨੀਆਂ ਤੱਕ ਭਾਰੀਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਸਖੇ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ।

(26) ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਮਕੈਨਿਜ਼ਮ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

(27) ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਗਿਆਨ ਭਰਪੂਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਾਲੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ, ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਅਤੇ ਟਿਕਾਊ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਪਹੁਦਰਾਪਣ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਜੋ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਨਿਵੇਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਪਾਰੀਕਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਹੈ ਕਿ ਜਾਪਾਨੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਤੋਂ ਬੋਲੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਜਪਾਨੀ ਮੂਲ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸ਼ੇਅਰ ਹੋਲਡਿੰਗਾਂ ਵਾਲੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(28) ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵੀਕਰਨ ਦੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ, ਨਿਵੇਸ਼ਕ ਇੱਕ ਮੀਂਜ਼ਲ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਟੈਂਡਰਡ ਦੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਟੈਂਡਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿਚਲੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਵਿਤਕਰਾ I ਓਰੀ, ਮਨਮਾਨੀ, ਦਮਨਕਾਰੀ ਜਾਂ ਤਰਕਹੀਣ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(29) ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

MAHESH KAPOOR AND ANOTHER v. HARYANA STATE 11
INDUSTRIAL DEVELOPMENT CORPORATION LTD.
(Vijender Jain. Ch I ief Justice)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ